

hvilken Holdning jeg vil komme til at indtage senere hen, naar Sagen foreligger til endelig Afgjorelse; jeg tror, at der er mange Punkter at overveje forinden, og jeg tror, for at slutte mig til den Diskussion, der nu senest fandt Sted mellem den høitærede Minister og det ærede Medlem, at der mellem de forskjellige andre Lande, som ere nævnte som havende adopteret for deres Bedkommende i Forhold til de romanske Magter dette Traktatystem, og os, er den meget væsentlige Forskjel, at Traktaterne for deres Bedkommende have været ganske anderledes gunstige end for os. Denne Forskjel er der under alle Omstændigheder, og for saa vidt har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds Ret i, at vort Diplomati ved denne Leilighed vistnok ikke har høstet Laurbær. Men hvad er Aarsagen hertil? Mon det ikke ligger i, hvad ogsaa den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds berørte, det Forhold, hvori den høitærede Minister staar til Repræsentationen? Den meget ærede Minister sagde, at han ikke vilde have stillet sig anderledes under alle disse Forhandlinger, end han har gjort, dersom han havde staaet i et andet Forhold til Repræsentationen; jeg tror, at det fremgaar af den høitærede Ministers Uttringer, at han ikke vilde have stillet sig anderledes, dersom han havde staaet i et andet Forhold til Repræsentationen, men han havde da staaet et anderledes. Han vilde da have staaet med en Toldlov vedtaget, som han kunde have brugt under Forhandlingerne. Saaledes vilde hans Stilling have været, dersom han havde staaet i et andet Forhold til Repræsentationen, dersom han havde forstaaet at stille sig i et andet Forhold til den. Det er ganske rigtigt, hvad den høitærede Minister bemærkede — det vide vi ogsaa fra anden Side — at den høitærede Minister ikke har kunnet begynde Forhandlingerne med Spanien, fordi Cortes først skulde have vedtaget sin Toldlov, men maatte den høitærede Minister da ikke have gjort ganske anderledes Anstrængelser, end han har gjort, for at faae en Toldlov vedtaget i Danmark, som kunde have ydet ham et Waaben i de forestaaende Forhandlinger? Det var i Efteraaret 1881, at Traktaten blev opsagt, og hvad gjorde den høitærede Minister da? Da fremsatte han Toldloven i Landstinget, det Thing, som ganske sikkert er en ligeberettiget Faktor med nærværende Thing i Lovgivnings-sagen, men som det dog vistnok ikke i dette Tilfælde vilde have den største Betydning for den høitærede Minister at komme til en Overenskomst med for at faae en Toldlov vedtaget, og den høitærede Minister gjorde ikke

det Allermindste i hele Samlingen for at indprente det andet Thing eller overhovedet for at lægge for Dagen, hvor vigtigt det var for den meget ærede Minister under en eventuel Forhandling med Spanien at faae Toldloven færdig. Den høitærede Minister stod den Gang, som han tydelig udtalte, paa det Standpunkt, at saadanne traktatmæssige Overenskomster om Tariffbestemmelser var han meget imod, og han antydede Intet om, hvor nødvendigt det var for ham at faae en Toldlov færdig for at have et Waaben i de Forhandlinger, som han var nødt til at føre paa Basis af traktatmæssige Tarifforandringer. I Foraaret og Sommeren 1882 endte den spanske Rigsdag sine Forhandlinger om Toldloven, og denne udkom ved Midsummer-tid — jeg tror i Juli Maaned — i Spanien, men her var Toldloven fra Landstingets Side ikke fremmet saa vidt, [at den engang kunde komme til dette Thing i hint Aar. Det næste Aar fremsatte Ministeren atter Loven i Landstinget, men Landstinget fuldendte sine Forhandlinger herom saa sent og som Følge deraf modtog vi Toldloven paa et saa sent Tidspunkt, at en udtømmende Forhandling vilde være meget vanskelig, under alle Omstændigheder dersom Rigsdagen skulde sluttet paa sædvanlig Tid. Og hvorledes var den Toldlov, som her blev indbragt? Den var af en saadan Bessaffenhed, at den høitærede Minister og hans Venner, det hele Ministerium og dets Parti maatte vide, at denne Toldlov hvilede paa et Grundlag, som vi aldrig kunde tage i dette Thing. Det kalder man ikke at arbejde paa Toldloven med virkelig Iver for at sætte den igjennem, og saaledes arbejder man ikke paa en Toldlov, naar man selv erkjender, at den er af Vigtighed for de Forhandlinger, der skal føres, og som have en saadan Betydning, som den høitærede Minister selv har vedkjendt sig, at den spanske Forhandling har havt. Derfor tror jeg at have Ret i at sige, at hvis den høitærede Minister havde staaet anderledes til Repræsentationen, end han gjorde, vilde han kunne have ført de spanske Forhandlinger paa en anden Maade, thi da vilde han ikke i 1881, men langt tidligere have havt en Toldlov. Den høitærede Minister skal ikke komme her og rette Breidelser imod dette Thing for Toldlovens Behandling; den hviler her, og den kommer ikke videre under dette Ministerium, der er ikke Tale om at arbejde med dette Ministerium paa Toldloven, og der er endnu mindre Tale derom, naar den høitærede Minister nu kommer og vil borttage en væsentlig Del af denne Toldlov, som vi fra dette Things Side kunne gaa ind paa, thi det er en